

Ἀριθμὸς
Ἐγκρίσεως
2173

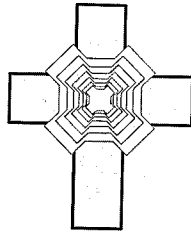
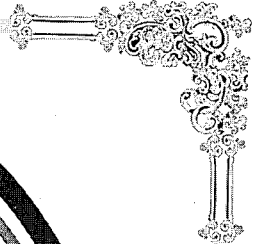
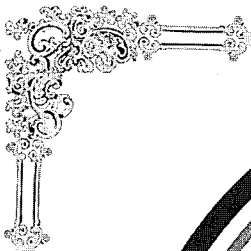
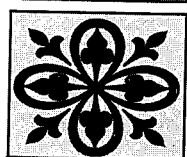
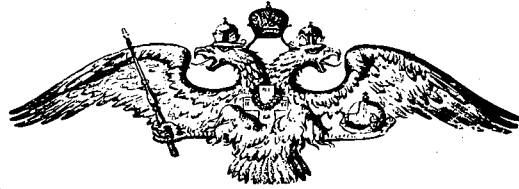
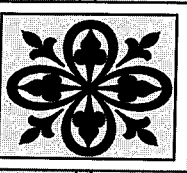
ΕΛΛΑΣ

ΕΛΛΑΣ

PORT
PAYÉ
HELLAS

Ἀφ. Ἀδείας Ἐντυπο Κλειστό 1194/97

ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν

ΑΡΙΘΜ. ΤΕΥΧ. 38

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2002

Διεύθυνσις Περιοδικοῦ
Κωνσταντινουπόλεως 22, 118 54 (ΡΟΥΦ) ΑΘΗΝΑΙ

ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄριθμ. Ἐγκρ. Ἀποφάσεως 10893/95

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ : Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
Κωνσταντινουπόλεως 22, 118 54 (ΡΟΥΦ) ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. (01) 34.51.692- (01) 34.52.144

ΕΚΔΟΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐτησία συνδρομή: Ἐσωτερικοῦ, 15 ευρώ.

Ἐξωτερικοῦ, δολ. 50

Αἱ Συνδρομαὶ δύνανται νά κατατίθενται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, εἰς τὸν
Λογαριασμόν μὲ ἀριθμ. 041/0045365-5

Παραγωγή: ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ Α.Β.Ε.Ε. Μεγ. Ἀλεξάνδρου 24 ΑΘΗΝΑΙ 104 36

ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΣΕΒΑΣΜΙΟΝ ΥΨΩΣΙΝ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ⁽¹⁾

Μεγάλην εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίασιν ἔχει ἡ ψυχὴ μου, εὐλογημένοι χριστιανοί, βλέπουσα τὴν συνάθροισιν ὑμῶν, πῶς μετὰ πάσης προθυμίας συνήχθητε εἰς ἀκρόασιν τοῦ θείου λόγου· καὶ οὐχὶ μόνον χαίρω διὰ τὴν συνδρομὴν σας ταύτην, ἀλλὰ καὶ νομίζω ἑμαυτὸν μακάριον καὶ καλότυχον, ὅτι ἔχω τοιοῦτους προθύμους ἀκροατάς, καθὼς τό λέγει ὁ σοφὸς Σεिरάχ εἰς τό εἰκοστόν κεφάλαιον «μακάριος ὁ διηγούμενος εἰς ὧτα ἀκουόντων». Ἐπειδὴ λοιπὸν οὕτω προθύμως καὶ χωρὶς καμμίαν ἀμέλειαν συνήχθητε, πρῶτον μὲν ἵνα προσκυνήσετε τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρόν, δεύτερον δέ ἵνα ἀκούσητε τὴν διδασκαλίαν μου, διὰ τοῦτο πρέπει ν' ἀνοιξήτε τὰ ὧτα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, διὰ νά καρπωθῆτε καὶ τοὺς λόγους μου.....

Σήμερον ὁ Σταυρὸς ὑψοῦται, θεοσέβαστοι Χριστιανοί καὶ οἱ δαίμονες ταπεινώνονται. Σήμερον ὁ Σταυρὸς ὑψοῦται καὶ οἱ ὀρθόδοξοι συντρέχουσι νά τὸν προσκυνήσωσιν.....

Σήμερον ὁ Σταυρὸς ἐφάνη καὶ ἡ πλάνη κατηργήθη.....

Σήμερον ὁ Σταυρὸς ὑψοῦται καὶ ὁ Χριστὸς δοξάζεται, ἐπειδὴ ὁ Σταυρὸς δόξα Χριστοῦ ὀνομάζεται· καὶ ἄκουσαν τοῦ Δαυὶδ λέγοντος· «ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα καὶ οἱ δαίμονες φρίττουσιν».....⁽²⁾

Σταυροῦ τύπον εἶχε καὶ ἡ ράβδος ἐκείνη, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἰακώβ διεβή τὸν Ἰορδάνην.....

Τοῦτον οἱ Προφῆται μὲ διάφορα ὀνόματα καλοῦσιν· ὁ Δαβὶδ Ὑποπόδιον τὸν ὀνομάζει, λέγων ἐν τῷ ἐνενηκοστῷ ὀγδόῳ Ψαλμῷ· «Ὑψοῦται Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖται τῷ Ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ». Ὁ αὐτὸς τόπον τὸν καλεῖ, λέγων εἰς τὸν ἑκατοστόν τριακοστόν πρῶτον Ψαλμόν· «Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ». Ὅχι δέ μόνον διὰ τούτων τῶν ὀνομάτων ἐγκωμιάζει, ἀλλὰ καλεῖ καὶ Ράβδον τῆς Βασιλείας. Λέγεται καὶ Ράβδος Κληρονομίας, καθὼς τό λέγει ὁ αὐτὸς εἰς τὸν ἑβδομηκοστόν τρίτον Ψαλμόν· «Ἐλυτρώσω Ράβδον κληρονομίας σου». Λέγεται Ράβδος Δυνάμεως, ὡς το μαρτυρεῖ ὁ αὐτὸς εἰς τὸν ἑκατοστόν

(1) Ἀποσπάσματα ὀμιλιῶν εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἀπὸ τὸν ΜΕΓΑ ΣΥΝΑΞΑΡΙΣΤΗΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. (Ἐκδοσις Α', 1950).

(2) Συμβολικοὶ τύποι τοῦ Σταυροῦ ὑπάρχουν εἰς ὀλόκληρον τὴν Παλαιάν Διαθήκην πάρα πολλοί, εἰς τὴν παρούσαν ὀμιλίαν ἀναφέρονται ὀρισμένοι ἐξ αὐτῶν.

ἔνατον Ψαλμόν. «Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστέλει σοι Κύριος ἐκ Σιών». Λέγεται Βακτηρία, καὶ ἄκουσον τοῦ αὐτοῦ Προφήτου λέγοντος εἰς τὸν ἑκατοστόν δεῦτερον Ψαλμόν· «Ἡ Ράβδος σου καὶ ἡ Βακτηρία σου αὐταὶ μέ παρεκάλεσαν» λέγεται Εὐλον ζωῆς, καὶ μαρτυρεῖ αὐτὸ ὁ Σολομῶν εἰς τὸ γ' κεφάλαιον τῶν Παροιμιῶν, λέγων· «Εὐλον Ζωῆς ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς» λέγεται καὶ Εὐλον πεφυτευμένον· ποῦ; παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, τοῦτέστι τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν· λέγεται Σημείωσις καὶ Σημεῖον, καὶ ἄκουσον τοῦ Προφήτου Δαβὶδ εἰς τὸν πενηκοστόν ἕνατον Ψαλμόν· «Ἔδωκας τοῖς φοβουμένης σε σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου»· καὶ πάλιν εἰς τὸ ὀγδοηκοστόν πέμπτον Ψαλμόν «Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν»· καὶ τοῦ Προφήτου Ἰωὴλ ἐν τῷ ἐνάτῳ κεφαλαίῳ «Δὸς τὸ σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀνδρῶν τῶν καταστεναζόντων».

Αὐτὸν προεικόνιζεν Ἰσαάκ, ὅταν ἀνέβαινεν εἰς τὸ ὄρος, βαστάζων τὰ ξύλα· αὐτὸν προεικόνιζεν ὁ Ἰακώβ, ὅταν ἐφίλησε τὸ ἄκρον τῆς ράβδου τοῦ Ἰωσήφ· διότι προεῖδεν ὅτι ἐμέλλομεν καὶ ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ νὰ προσκυνήσωμεν τὴν Ράβδον τοῦ Χριστοῦ, τοῦτέστι τὸν Σταυρόν· εἰς αὐτοῦ τὸν τύπον ἔβαλεν ὁ αὐτὸς τὰς χεῖράς του, ἐναλλάξ εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν παιδῶν τοῦ Ἰωσήφ, καὶ τὴν μὲν δεξιὰ του χεῖρα ἔβαλεν εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἐφραΐμ, ὅστις ἦτο μικρότερος, καὶ ἐστέκετο εἰς τὸ ἀριστερόν του μέρος, τὴν δὲ ἀριστεράν του χεῖρα ἔβαλεν εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Μανασσῆ, ὅστις ἦτο μεγαλύτερος, καὶ ἐστέκετο εἰς τὸ δεξιόν του μέρος.

Τοῦτον αἰνιττόμενος τὸν Σταυρόν Ἰακώβ ὁ Πατριάρχης, ἐναλλάξ τότε τὰς χεῖρας τοῖς ἐγγονοῖς ἐπίσεις συνολικῶς προεμήνυσε. Τοῦτον ὁ αὐτὸς προτυπούμενος, ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς ράβδου τοῦ Ἰωσήφ προσεκήνυσε. Σταυροῦ τύπον ἐπέιχεν ἡ Ράβδος τοῦ αὐτοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, ὡς διέβη τὸν Ἰορδάνην· φησὶ γάρ· «Ἐν τῇ Ράβδῳ μου ταύτῃ διέβην τὸν Ἰορδάνην»· καὶ μικρῶ πρό τούτου, Σταυροῦ σημεῖον τῷ Ἀβραάμ παρεδείκνυτο, μέσον τῶν τοῦ κριοῦ κεράτων τυπούμενον, ὅτε μυστικῶς ἐπετέλει. Σταυροῦ τύπον ἐδήλου καὶ Ἰσαάκ, τὰ ξύλα τῆς θυσίας ἀνα-

λαβῶν, καὶ τῷ πατρὶ θῦειν αὐτόν ἐπειγομένῳ προτροπάδην ἐπόμενος.

Σταυροῦ δύναμιν ἡ ράβδος εἶχε Μωσέως εἰς ὄφιν μεταβληθεῖσα, καὶ μεταμοφοῦσα τὰς Αἰγυπτίων ράβδους· καὶ τὰς μὲν καταπίνουσα, τοῖς δὲ ποτάμιον ἐξαιματοῦσα ρεῖθρον ὅπως μὴ πίωσι· καὶ πῆ μὲν βατράχους τῶν ὑδάτων ἐξέρπειν, πῆ δὲ ἀκρίδας καὶ σκνίπας καὶ σκότος ψηλαφητόν σχεδιάζουσα, καὶ ὅσα τὰς Αἰγυπτίων συμφορὰς περιῖστησι. Σταυροῦ τύπον ἐπέιχεν ἡ αὐτῆ τοῦ Μωσέως ράβδος, ὅτε τὸ Ἐρυθραῖον ἔνθα καὶ ἔνθα διεσχίζετο πέλαγος, καὶ τεῖχος αὐτῷ τε καὶ τῷ λαῷ συνεπάγη τὰ ὕδατα.

Σταυροῦ τύπον ἐπέιχεν ὁ τοῦ πυρός στύλος καὶ τῆς νεφέλης, οἷς ὁδήγει Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου φυγαδεύμενον. Σταυροῦ σχῆμα διέσωζε καὶ Μωϋσῆς αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ὄρους, ὕψου τὰς χεῖρας ἀνέχων, ὅτε καταπολεμοῦντος τοῦ Ἰησοῦ τὸν ἀλλόφυλον Ἀμαλήκ, ὁ μὲν ὑπὸ τοῦ Ἀαρὼν καὶ Ὠρ ἐστηρίζετο, Ἰσραὴλ δὲ δυναμούμενος ὑπερίσχυε.

Σταυροῦ τύπον εἶχεν καὶ τὸ Κοντάριον ἐκεῖνον τὸ ὅποῖον, ἦτο ἐμπεφυγμένον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ εἶχεν εἰς τὸ ἐπάνω μέρος του ἕναν χάλκινον ὄφιν. Καὶ ὅποιος εἶχεν δαγκωθῆ ἀπὸ φίδι καὶ προσέβλεπε πρὸς τὸν χάλκινον ὄφιν ἐθεραπεύετο καὶ δὲν ἐθανατώνετο ἀπὸ τὸ δάγκωμα τοῦ φιδιοῦ.

Ὁ Χριστὸς ἀναφερόμενος εἰς τὸ γεγονός αὐτὸ εἶπεν· «καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ οὕτω ὕψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου...» (Ἰωάν. Γ' 14).

Σταυροῦ τύπον ἐδήλου ἡ πατάξασα ράβδος ἐν ἐρήμῳ τὴν πέτραν, καὶ ποταμὸν κυοφόρον τὴν ἀνικμον δείξασα· τί δὲ ἡ ράβδος ἡ ἐκφύσασα κάρυα; οὐ προδήλως τὸν Σταυρόν ὑπογράφει; Τί δὲ καὶ Ἡσαΐας ξυλίνῳ πρίονι διχῆ διαιρούμενος; οὐ σταυρικὸν ἐσχημάτιζε τύπον; Ἐὼ λέγειν τοῦ Ἀγγαίου τὴν σταύρωσιν, καὶ Σισάρα τὴν ἐν πασσάλῳ καθήλωσιν, τὸν Σταυρόν φανερῶς προδηλούσας. Ἀλλὰ καὶ τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ φαῖν ἂν ἔγωγε Σταυροῦ δύναμιν ὑποφαίνουσαν, ὅτε τὸ Ἰορδάνου ρεῖθρον διχῆ διαστήσας, ὡς ἐπὶ ξηρᾶς διαπέρασε γῆς· τὸ δὲ τοῦ Ἐλισσαίου θαῦμα ποῦ θήσομεν; ὅτε τῷ ὕδατι τὸ ξύλον ἐπιθείς τῆς ἀξί-

νης, ἐκ βάθους ἀνεΐλκε τοῦ ποταμοῦ τό σιδήριον, τῷ ἐλαφρῷ τό βαρὺ ἀνελόμενος;

Μέγα ἀληθῶς ὁ Σταυρός, καί πολλαχοῦ τῆς Γραφῆς μαρτυρούμενος ἢ προτυπούμενος καί τῶν δι' αὐτοῦ τελουμένων ὁσημέραι θαυμάτων προδιαγράφων τά ὑποδείγματα. Προσκυνητέον οὖν τόν Σταυρόν, ὅτι δι' αὐτοῦ τόν Κύριον ἔγνωμεν. Προσκυνητέος ὁ Σταυρός, ὅτι ἐν αὐτῷ τόν Χριστόν εὐλογοῦμεν. Προσκυνητός ὁ Σταυρός, ὅτι δι' αὐτοῦ τήν εὐλογίαν ἐλάβομεν, καί τῆς κατάρτας ἠλευθερώμεθα. Προσκυνητός ὁ Σταυρός, ὅτι δι' αὐτοῦ τήν πικράν τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς ἐξεμέσαντες γεῦσιν, τοῦ γλυκασμοῦ τῆς σωτηρίας γεγεύμεθα.

Εὐλόγηται ξύλον, δι' οὐδ' ἄλλο ἢ ἡὐλογήθη τά ἔθνη. Εὐλόγηται ξύλον, ἐν ᾧ Θεός σωματικῶς ἐξετάθη. Καί τί τοῦτου παραδοξότερον; Θεόν σταυρούμενον βλέπειν, καί τοῦτον μετά ληστῶν. Εὐλόγηται ξύλον, δι' οὐδ' ἄλλο ἢ ἡὐλογήθη τὸν Παράδεισον ᾧκησε, καί ἡ τοῦ ξύλου γεῦσις, τήν πικράν ἐξεκρούσατο γεῦσιν· οὐδ' ἄλλο ἢ ἡὐλογήθη τὸν Ἄδამ, τοῦτον ἠνοιξεν ληστής ἐπιγνοῦς· καί οὐδ' ἄλλο ἢ ἡὐλογήθη τὸν Ἰησοῦν, οὗτος κλητός ἐνεγράφη πολίτης. Εὐγε τῆς καταλλήλου παραλλαγῆς! Ἐξῆλθε κλέπτης καί ἀντεισῆλθε κλέπτης· ὁ μὲν διὰ παράβασιν, ὁ δὲ δι' ἐπίγνωσιν· ὁ μὲν ὑπαχθεὶς τῷ πτερόνισαντι, ὁ δὲ συσταυρωθεὶς τῷ ποιήσαντι.

Εὐλόγηται ξύλον, ἐξ οὗ κιβωτός κατεσκευάσθη, κόσμον κατακλυσμοῦ συνολικῶς διασώζουσα. Εὐλόγηται ξύλον, ἐξ οὗ φαγῶν ὁ ληστής, ἠξιώται τῆς τρυφῆς. Εὐλόγηται ξύλον, ἐξ οὗπερ Ἄδὰμ μὴ γευσάμενος πρότερον, τῆς ζωῆς τόν θάνατον ἀντηλλάξατο, προπετεία γεύσεως τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως καθαφάμενος· εἶτα μεταλαβῶν ὕστερον, τῆς πιότητος ἤσθετο, καί τήν ἀνάκλησιν εὔρατο. Εὐλόγηται ξύλον δι' οὐδ' ἄλλο ἢ ἡὐλογήθη τὸν βασιλεῖς ἐγειροῦσι τρόπαια, καί στρατηγοὶ συνεισφέρουσι λάφυρα, δορυκτῆτων πλήθη τά βαρβάρων ἀλίσκεται. Εὐλόγηται ξύλον, δι' οὗ τὰ κράτη τῶν τόξων συντριβόμενα θραύεται, καί θυρεοὶ πυρός παρανάλωμα γίνονται. Εὐλόγηται ξύλον, δι' οὗ βραχίων ὑπερήφανος κάμπτεται, καί ἀυχένης ἐχθρῶν ὑποκύπτουσι, καί νῶτα δίδωσι βάρβαρος, καί φεύγει Σκύθης μηδενός διώκοντος.

Τοιγαροῦν, ὑψώσατε σὺν ἐμοὶ τήν φωνήν σήμερον, καί μετά τῆς Γραφῆς τῷ τοῦ Σταυροῦ θησαυρῷ προσφωνήσωμεν λόγια· θησαυρόν δέ φημι τοῦ Σταυροῦ τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, τόν Χριστόν, ᾧ πρέπει μᾶλλον τά πρὸς ἡμῶν ἀνατείνεσθαι λόγια· «πάντα τά ἔθνη, λέγοντες, ὅσα ἐποίησας, ἠξιοῦσι καί προσκυνήσουσι ἐνώπιόν σου, Κύριε, καί δοξάσουσι τό ὄνομά σου· ὅτι μέγας εἶ σὺ καί ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεός μόνος». Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΠΕΝΘΗ (1)

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ πανοσ/τος Ἱερομόναχος π. Τιμόθεος Βλάχος.

Τὴν 10ην Ὀκτωβρίου 2002 καί ἡμέραν Τετάρτην ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ ὁ παν/τος Ἱερομόναχος π. Τιμόθεος Βλάχος εἰς ἡλικίαν 35 περίπου ἐτῶν, μετὰ ἀπὸ πολὺμηνον ἀσθένειαν καί δοκιμασίαν εἰς νοσοκομεῖον τῆς Θεσσαλονίκης.

Ὁ π. Τιμόθεος ἦτο ἀνεψιὸς τοῦ Σεβ/του Κοζάνης κ. Τίτου καί κατήγετο ἀπὸ τὴν Ἐλευσίνα Ἀττικῆς.

Ἐχειροτονήθη Διάκονος καί Ἱερομόναχος ὑπὸ τοῦ Σεβ/του κ. Τίτου (καί θείου του) καί διετέλεσε ἐφημέριος εἰς ἐνορίαν Καστοριάς καί Κοζάνης.

Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐτελέσθη τὴν ἐπομένην εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Γοργοπηχόπου εἰς Γοργοπόταμον Λαμίας ὑπὸ τοῦ Σεβ/του κ. Κοζάνης κ. Τίτου καί ἄλλων κληρικῶν. Ἐν συνεχείᾳ ἐτάφη εἰς τό κοιμητήριον τῆς ὡς ἄνω Ἱ. Μονῆς.

Εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν σωζομένων καί καταστήσῃ αὐτόν πολίτην τῆς οὐρανόου καί θριαμβευούσης Ἐκκλησίας ἔνθα οἱ χοροὶ τῶν Ἁγέλων καί τῶν Ἁγίων.

Εἰς τοὺς εὐλαβεῖς γονεῖς καί συγγενεῖς του εὐχόμεθα πᾶσαν ἀπὸ Θεοῦ ἀνωθεν παρηγορίαν.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀδελφέ καί συλλειτουργέ π. Τιμόθεε!

(ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

(1) Περισσότερα βιογραφικὰ στοιχεῖα καθὼς καὶ φωτογραφίες διὰ τὸν κοιμηθέντα π. Τιμόθεον Βλάχον, θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς ἐπόμενον τεύχος τοῦ περιοδικοῦ μας.